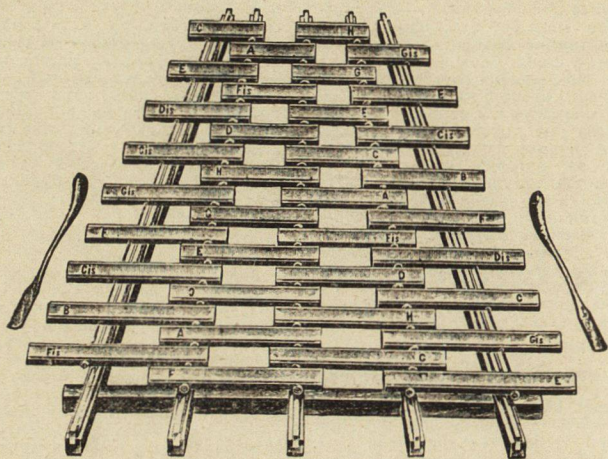

когато алтът отиде по-високо отъ сопрана, тенорътъ — по-високо отъ алта и пр. — или въ инструменталната музика, когато виолончелътъ отиде по-високо отъ виолата и пр. Въ строгия музикаленъ зацъ К. н. г. се избѣгва.

Крюки — се наричатъ нотнитѣ знакове на древнорускитѣ църковни напѣви. Собствено крюковитѣ ноти сж заети отъ руската църква отъ Византия и гръцко-асирийския изтокъ къмъ XII в., а отъ XV в. тѣ биватъ измѣнени и преработени значително отъ рускитѣ пѣвци. Тѣхната употреба продължава въ

за пиано; една соната за виолончелъ и пиано; „Поемъ-Ноктюрнъ“ за цигулка и пиано; операта „Царьтъ на пазарището“; клавирни нѣща; пѣсни и др.

Ксилофонъ, гръц. Xylorhon — инструментъ, състоящъ се отъ 32, 42 или 58 настроени дървени парчета, наредени въ четири, единъ следъ другъ стоящи реда, въ форма на трапецъ. Петъ свивки отъ дърво или слама служатъ за подставки на дървенитѣ парчета, така че тѣ (дървенитѣ парчета) стоятъ свободни и могатъ да звучатъ. Тонътъ се получава чрезъ удяране съ

Ксилофонъ

Русия до 1772 год., когато богослужебнитѣ пѣвчески книги биватъ отпечатани съ киевскитѣ ноти — знамена (Л. Т.).

Крюковъ, Владимиръ Николаевичъ — руски композитѣль, род. 22 юли 1902 въ Москва, ученикъ на Гречаниновъ и на Мясковски и Катуаръ въ Московската консерватория, писалъ: една симфония; драматически прологъ къмъ „Непознатата“ (Ал. Блокъ), „Лирическа поема“ — за оркестъръ; 6 сонати

дървени пръчки — съ разширенъ и извитъ край.

Куба, Лудвигъ—Kuba, Ludvik—чешки художникъ и музикологъ, род. 1863 въ Подебрадехъ, първоначално е билъ народенъ учителъ — ала едновременно и ученикъ въ Пражката органна школа, и после — въ художественитѣ академии въ Прага, Парижъ и Мюнхенъ. Въ музиката той има голѣми заслуги съ своето голѣмо дѣло „Славянството въ неговитѣ пѣсни“, въ което е събралъ и